

SKLEP PREDSEDNIKA SODIŠČA PRVE STOPNJE
z dne 13. julija 2006*

V zadevi T-11/06 R,

Romana Tabacchi SpA (Rim, Italija), ki jo zastopata M. Siragusa in G. C. Rizza,
odvetnika,

tožeča stranka,

proti

Komisiji Evropskih skupnosti, ki jo zastopata É. Gippini Fournier in F. Amato,
zastopnika,

tožena stranka,

katere predmet je po eni strani predlog za odložitev izvršitve Odločbe Komisije z dne 20. oktobra 2005 v zvezi s postopkom izvajanja člena 81(1) ES (zadeva COMP/C.38.281/B.2 – Tabac brut – Italija) v delu, v katerem je tožeči stranki naloženo

* Jezik postopka: italijanščina.

plačilo globe v višini 2,05 milijona eurov, in po drugi strani predlog za oprostitev obveznosti, da se zagotovi bančna garancija kot pogoj za to, da se te globe ne izterja takoj,

**PREDSEDNIK SODIŠČA PRVE STOPNJE
EVROPSKIH SKUPNOSTI**

sprejema naslednji

Sklep

Dejansko stanje, postopek in predlogi

- ¹ Komisija je 20. oktobra 2005 sprejela odločbo v zvezi s postopkom izvajanja člena 81(1) ES (zadeva COMP/C.38.281/B.2 – Tabac brut – Italija) (v nadaljevanju: Odločba). V prvem členu Odločbe je Komisija ugotovila, da je sedem glavnih italijanskih predelovalcev surovega tobaka, med katerimi je Romana Tabacchi SpA, sklenilo sporazume ali usklajeno ravnavo z namenom določitve nakupnih pogojev za surovi tobak v Italiji tako za neposredni nakup pri proizvajalcih kot za nakup od tretjih embalerjev. Komisija je med drugim ugotovila, da je tožeča stranka sodelovala pri usklajenem ravnanju od oktobra 1997 do 5. novembra 1999 in od 29. maja 2001 do 19. februarja 2002.

- 2 V členu 2 Odločbe je tožeči stranki naloženo plačilo globe v višini 2,05 milijona eurov v roku treh mesecev od vročitve Odločbe, ki je bila izvršena 10. novembra 2005.
- 3 V dopisu o vročitvi Odločbe z dne 9. novembra 2005 je navedeno, da Komisija v primeru, da tožeča stranka vloži tožbo pri Sodišču prve stopnje, ne bo izvajala ukrepov za izterjavo globe, dokler postopek na tem sodišču ne bo končan, pod pogojem, da za terjatev začnejo teči obresti od dneva roka za plačilo in da je najkasneje na isti datum, to je 10. februarja 2006, zagotovljena ustrezna bančna garancija.
- 4 Tožeča stranka je pri Sodišču prve stopnje 19. januarja 2006 vložila tožbo v skladu s členom 230, četrti pododstavek, ES za delno razveljavitev tistega dela Odločbe, ki se nanaša na izračun višine globe in posledično na zmanjšanje same globe.
- 5 Isti dan je tožeča stranka v skladu s členom 242 ES in členom 104 Poslovnika Sodišča prve stopnje z ločenim aktom vložila ta predlog, s katerim po eni strani predlaga odložitev izvršitve Odločbe in po drugi strani oprostitve obveznosti, da se zagotovi bančna garancija kot pogoj za to, da se te globe ne izterja takoj.
- 6 Komisija je 10. februarja 2006 podala pisno stališče na predlog za začasno odredbo.

- 7 Na zahtevo sodnika, pristojnega za izdajo začasne odredbe, je tožeča stranka 3. marca 2006 podala novo stališče, na katero je Komisija podala svoje stališče 29. marca 2006.
- 8 Tožeča stranka je 8. maja 2006 predložila dodatne dokumente, iz katerih je razvidno, da je z dopisom z dne 20. aprila 2006 predlagala obročno odplačevanje globe, ki pa ga je Komisija z dopisom z dne 5. maja 2006 zavrnila.
- 9 Predsednik Sodišča je 5. maja 2006 zaslišal stranki, ki sta predstavili ustna stališča.
- 10 Na obravnavi sta se stranki obvezali, da bosta preučili možnost obročnega plačevanja globe in da bosta predsednika Sodišča prve stopnje o odločitvi obvestili.
- 11 Tožeča stranka je 26. maja 2006 z ločenim aktom, ki ga je 30. maja 2006 še popravila, obvestila predsednika Sodišča prve stopnje o predlogu obročnega plačevanja, ki ga je Komisija zavrnila z aktom, ki ga je Sodišču prve stopnje predložila 6. junija 2006.
- 12 Tožeča stranka v svojem predlogu sodniku, pristojnemu za izdajo začasne odredbe, predlaga:
 - odložitev izvršitve Odločbe v delu, v katerem je tožeči stranki naloženo plačilo globe, dokler ne bo izrečena sodba v glavni zadevi,

- oprostitev obveznosti, da se najkasneje do 10. februarja 2006 zagotovi bančna garancija kot pogoj za to, da se globe ne izterja takoj;
- naj Komisiji naloži plačilo stroškov za izdajo začasne odredbe;
- naj sprejme vse druge ukrepe, ki so po njegovi presoji potrebni.

13 Tožena stranka v svojem predlogu sodniku, pristojnemu za izdajo začasne odredbe, predlaga:

- zavrnitev predloga za izdajo začasne odredbe;
- naj tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravno stanje

14 V skladu z določbami člena 242 v povezavi z določbami člena 243 ES na eni strani in členom 225(1) ES na drugi strani lahko Sodišče prve stopnje, če meni, da okoliščine to zahtevajo, odloži izvršitev izpodbijanega akta ali sprejme potrebne začasne ukrepe.

- 15 Člen 104(2) Poslovnika Sodišča prve stopnje določa, da je v predlogu za izdajo začasne odredbe treba navesti predmet spora, okoliščine, iz katerih izhaja nujnost začasne odredbe, ter dejanske in pravne razloge, ki na prvi pogled (*fumus boni juris*) izkazujejo utemeljenost predlagane začasne odredbe. Ti pogoji so kumulativni, zato je treba predlog za izdajo začasne odredbe zavrniti, kadar kateri od njih ni izpolnjen (sklep predsednika Sodišča z dne 14. oktobra 1996 v zadevi SCK in FNK proti Komisiji, C-268/96 P(R), Recueil, str. I-4971, točka 30). Sodnik, ki odloča o začasni odredbi, glede na okoliščine uravnoteži zadevne interese (sklep predsednika Sodišča z dne 21. januarja 2004 v zadevi FNSEA in drugi proti Komisiji, T-245/03 R, Recueil, str. II-271, točka 13).

Dopustnost

Trditve strank

- 16 Komisija meni, da nobeden od tožbenih razlogov, ki jih tožeča stranka navaja v svojem predlogu, ne izpolnjuje pogojev iz člena 104 Poslovnika sodišča prve stopnje, ker niso dovolj utemeljeni in ne navajajo bistvenih dejstev, na katera se opira tožeča stranka.
- 17 Po drugi strani pa tožeča stranka meni, da v predlogu za začasne ukrepe ni treba navajati vseh dokazov, na katere se opira tožba v glavni zadevi. Poleg tega je po njenem mnenju namen člena 104 Poslovnika Sodišča prve stopnje zagotoviti pravno varnost in dober potek sojenja, zlasti toženi stranki zagotoviti možnost predstaviti stališča. V tem primeru Komisiji nikakor ni bilo onemogočeno, da bi predstavila svoja stališča, saj je na predlog za izdajo začasne odredbe podrobno odgovorila.

Mnenje sodnika, pristojnega za izdajo začasne odredb

- 18 Če, kot trdi Komisija, obseg, v katerem je tožeča stranka predstavila tožbene razloge, na katerih temelji njena tožba v glavni zadevi, ne izpolnjuje zahtev po jasnosti v skladu s členom 104 Poslovnika sodišča prve stopnje, bi bilo treba predlog zavrniti kot nedopusten (v tem smislu glej sklep predsednika Sodišča prve stopnje z dne 15. januarja 2001 v zadevi Stauer in drugi proti Parlamentu in Komisiji, T-236/00 R, Recueil, str. II-15, točka 34).
- 19 V okviru preizkusa posameznega predlaganega tožbenega razloga za obstoj *fumus boni juris* bodo preizkušene trditve Komisije o tej točki.
- 20 Primerno je torej, da se ugotavljanje dopustnosti predloga za začasno odredbo opravi v okviru ugotavljanja dopustnosti navedenih tožbenih razlogov.

Vsebina predloga

Trditve strank

- 21 Komisija trdi, da bi bilo treba predlog tožeče stranke razlagati v smislu, da želi samo doseči oprostitev obveznosti za zagotovitev bančne garancije kot pogoj za to, da se globe, naložene z Odločbo, ne izterja takoj, in se torej ne nanaša na odložitev izvršitve Odločbe.

22 Tožeča stranka glede tega ni podala stališča.

Mnenje sodnika, pristojnega za izdajo začasne odredbe

23 V svojem predlogu tožeča stranka po eni strani predlaga odložitev izvršitve Odločbe v delu, v katerem ji Komisija nalaga plačilo globe, dokler ne bo izrečena sodba v glavni zadevi, in po drugi strani oprostitve obveznosti, da zagotovi bančno garancijo kot pogoj za to, da se te globe ne izterja takoj.

24 Ugotavljam, da v dopisu o vročitvi Odločbe z dne 9. novembra 2005 Komisija navaja, da v primeru, da tožeča stranka vloži tožbo pri Sodišču prve stopnje, ne bo izvajala ukrepov za izterjavo globe, dokler postopek na tem sodišču ne bo končan, pod pogojem, da za terjatev začnejo teči obresti od dneva roka za plačilo in da je najkasneje 10. februarja 2006 zagotovljena bančna garancija, ki je po mnenju Komisije ustrezna in krije znesek glavnice ter obračunanih in zapadlih obresti.

25 Poleg tega je Komisija na obravnavi navedla, da v pričakovanju sklepa sodnika, pristojnega za izdajo začasne odredbe o tem predlogu, še ni začela izvrševati Odločbe.

26 Iz zgornjega izhaja, da predmet predloga tožeče stranke, kot trdi Komisija, ne more biti drugo kot doseči oprostitve obveznosti, da se zagotovi bančna garancija, kot pogoj za to, da se globe, naložene z Odločbo, ne izterja takoj.

Fumus boni juris

Trditve strank

- 27 Tožeča stranka trdi, da je pogoj *fumus boni juris* izpolnjen.
- 28 Prvič, tožeča stranka meni, da je Odločba neveljavna zaradi napake pri preiskavi, zaradi nelogične utemeljitve in, nadalje, zaradi kršitve načel enakosti obravnavanja in sorazmernosti, saj Komisija pri izračunu osnovnega zneska globe ni upoštevala dejstva, da je bil dejanski učinek sporazuma na trg zelo majhen ali ga sploh ni bilo.
- 29 Drugič, tožeča stranka meni, da je Odločba neveljavna zaradi nelogične utemeljitve in kršitve načela enakosti obravnavanja. Po eni strani bi morala Komisija pri določanju osnovnega zneska globe upoštevati razlike med tržnim deležem tožeče stranke in tržnimi deleži njenih konkurentov, da bi bil sorazmeren s specifično težo zadevnega podjetja. Po drugi strani bi morala Komisija upoštevati povprečni tržni delež, ki ga je tožeča stranka imela v obdobju, ko je sodelovala pri kršitvi, in ne samo tržni delež, ki ga je imela v zadnjem letu sodelovanja pri kršitvi. Vsekakor tožeča stranka trdi, da Komisija ni upoštevala, da ni sodelovala v kršitvi ves čas.
- 30 Tretjič, Odločba ni dovolj utemeljena in dejstva niso bila dovolj raziskana, ne izpolnjuje pogoja glede dokaznega bremena in je neveljavna zaradi očitne napake pri oceni dejstev, saj je Komisija pri določitvi osnovnega zneska globe upoštevala

obdobje sodelovanja tožeče stranke pri kršitvi, ki ne upošteva elementov, ki dokazujejo, da je februarja 1999 popolnoma prekinila sodelovanje pri sporazumu in ga od takrat ni obnovila. Obdobje sodelovanja tožeče stranke pri sporazumu bi bilo treba zato skrajšati z dveh let in šest mesecev na osemnajst mesecev.

- 31 Četrtrič, Komisija ni izpolnila obveznosti, da svoje trditve utemelji in da opravi temeljito in nepristransko preiskavo, saj po eni strani ni upoštevala olajševalnih okoliščin, to je prisile, ki so jo na tožečo stranko izvajala druga podjetja, in njene popolnoma pasivne vloge in po drugi strani ni dovolj upoštevala, da tožeča stranka načel sporazuma pri svojem delovanju sistematično ni izvajala.
- 32 Končno, petič, Komisija je zlorabila svoja pooblastila, saj je Odločba nepravilna in nesorazmerna glede na organizacijsko in premoženjsko strukturo tožeče stranke in njeno dejansko plačilno sposobnost, in to tako, da resno ogroža njeno preživetje, saj je znesek globe skoraj dvakrat tolikšen kot njen družbeni kapital.
- 33 Komisija meni, da tožbeni razlogi, ki jih navaja tožeča stranka, niso dopustni, in tudi če bi bili, ne omogočajo sprejeti odločitve v smislu *fumus boni juris*.
- 34 Kar zadeva prvi tožbeni razlog, Komisija trdi, da tožeča stranka ni navedla dejanskih trditev, da sporazum ni imel nikakršnega vpliva – ali pa zelo majhnega – na trg. Nemogoče je torej brez preučitve tožbe v glavni stvari oceniti, ali tožbeni razlog izpolnjuje najmanjše pogoje za obstoj *fumus boni juris*. Zato ta tožbeni razlog ne izpolnjuje pogojev iz člena 104(2) Poslovnika Sodišča prve stopnje in je nedopusten ter ga ni mogoče upoštevati pri preverjanju obstoja *fumus boni juris*.

- 35 Prvi tožbeni razlog nikakor, tudi če bi bil dopusten, ne bi bil utemeljen. Komisija trdi, da so v skladu z ustaljeno sodno prakso sporazumi o cenah, kakršen je obravnavan v tej zadevi, po svoji naravi resna kršitev člena 81 ES in da ima Komisija pri teh kršitvah veliko diskrecijsko pravico glede določanja zneska globe, pod pogojem, da upošteva merila iz smernic za izračun glob, naloženih na podlagi člena 15(2) Uredbe št. 17 in člena 65(5) Pogodbe ESPJ (UL 1998, C 9, str. 3) (v nadaljevanju: smernice).
- 36 Kar zadeva drugi tožbeni razlog, Komisija trdi, da tožeča stranka ni navedla dejstev, na podlagi katerih bi tudi brez obravnave tožbe v glavni stvari lahko ocenila, ali zadevni tožbeni razlog izpolnjuje minimalne pogoje za obstoj *fumus boni juris*. Še zlasti ker tožeča stranka ne navaja, kakšen je ali naj bi bil njen tržni delež ali delež njenih dveh konkurentov, niti za zadnje leto kršitve niti kot povprečje tržnih deležev v obdobju izvajanja sporazuma. Ta tožbeni razlog bi torej moral biti nedopusten pri ugotavljanju obstoja *fumus boni juris*.
- 37 V vsakem primeru pa drugi tožbeni razlog, tudi če bi bil dopusten, ni utemeljen. Po navedbah Komisije namreč ustaljena sodna praksa, da uporaba enakega osnovnega zneska globe za podjetja, katerih tržni delež je znotraj ne preširokih meja, ne pomeni kršitve načela enakega obravnavanja. V tem primeru so te meje med 9 in 11 odstotki in torej niso preširoke.
- 38 Kar zadeva tretji tožbeni razlog, ki se nanaša na trajanje sodelovanja tožeče stranke pri sporazumu, je po mnenju Komisije nedopusten ali vsaj očitno neprimeren za ugotavljanje obstoja *fumus boni juris*, saj ga tožeča stranka ni podprla z nobenim dokazom.

- 39 Kar zadeva četrti tožbeni razlog, Komisija trdi, da tožeča stranka prvič ni predložila nobenega dokaza o domnevnih pritiskih, ki naj bi jo nad njo izvajali drugi podjetji, ki sta sodelovali pri sporazumu, in drugič, ni pojasnila razlogov, zaradi katerih meni, da Odločba ni ustrezno upoštevala njenega pasivnega ravnanja pri omejevalnem sporazumu. Tožbeni razlog je torej nedopusten ali vsaj očitno neutemeljen.
- 40 Kar zadeva peti tožbeni razlog, Komisija meni, da se opira na preveč posplošeno grajo, da bi lahko bil resen in utemeljen. Zatorej za preizkus, ali je podan *fumus boni juris*, ni dopusten.
- 41 V zvezi s trditvami Komisije o nedopustnosti tožeča stranka odgovarja, da morajo, da je predlog za začasne ukrepe dopusten, dejanske in pravne trditve, na katerih temelji, skladno in razumljivo izhajati iz besedila predloga za izdajo začasne odredbe. Po drugi strani pa, v nasprotju s trditvijo Komisije, ni treba takoj predložiti dokazov za navedene tožbene razloge, saj bo morala tožeča stranka v celoti predložiti vse dokaze v okviru postopka v glavni zadevi.
- 42 Tožeča stranka trdi, da glede na to, da je Komisija predložila svoje stališče in da ima sodnik, pristojen za izdajo začasne odredbe, možnost zadevo obravnavati, predlog ne more veljati za nedopustnega. Dejansko naj bi dejstvo, da je Komisija podala svoje stališče, dokazovalo, da tožbeni razlogi, navedeni v predlogu, izpolnjujejo pogoje iz člena 104(2) Poslovnika Sodišča prve stopnje in da je ta predlog dopusten. V zvezi s tem tožeča stranka opozarja, da je Komisija, ne glede na trditev o nedopustnosti, odgovorila na predlog z natančnim in podrobnim stališčem in s tem pokazala, da so trditve tožeče stranke v utemeljitev tožbenih razlogov za *fumus bonis juris* tožbe skladne in razumljive.

Mnenje sodnika za začasne odredbe

43 Treba je priznati, da so vsaj nekateri tožbeni razlogi tožeče stranke na prvi pogled upoštevni, vsekakor pa niso v celoti neutemeljeni.

44 To zlasti velja za prvi tožbeni razlog in del drugega tožbenega razloga.

– Prvi tožbeni razlog, kršitev načela enakega obravnavanja

45 Tožeča stranka navaja, da Komisija pri izračunu osnovnega zneska globe ni upoštevala dejanskega učinka omejevalnega sporazuma na trg, ki ga po njenih trditvah ni bilo oziroma je bil zelo majhen.

46 Komisija po eni strani utemeljuje nedopustnost tožbenega razloga s tem, da niso navedena dejstva, na katerih sloni prepričanje tožeče stranke, da omejevalni sporazum ni vplival na trg, in po drugi strani očitno ocenjuje, da če so kršitve take narave, da veljajo za zelo resne, ocena vpliva sporazuma na trg ni potrebna.

47 Kar torej zadeva dopustnost tožbenega razloga, je treba opozoriti, da mora v skladu s členom 104(3) in členom 44(1) Poslovnika Sodišča prve stopnje vloga, s katero se postopek začne, obsegati kratek povzetek tožbenih razlogov. Ta navedba mora biti dovolj jasna in natančna, da toženi stranki omogoči pripraviti odgovor na tožbo in Sodišču prve stopnje, da odloča o tožbi tudi brez drugih podatkov. Za zagotovitev

pravne varnosti in dobrega poteka sojenja morajo biti zato, da je tožba dopustna, dejanske in pravne trditve, na katerih temelji, na kratko, pa vendar skladno in razumljivo predstavljene v besedilu vloge (sklep predsednika Sodišča prve stopnje z dne 17. februarja 2006 v zadevi Nijs proti Računskemu sodišču, T-171/05 R II, ZOdl., str. II-1, točka 23).

- 48 V tem primeru je treba ugotoviti, da tožena stranka ne trdi, da ni mogla pripraviti svojega odgovora na tožbo, ker bi bil predlog za začasno odredbo premalo jasen ali nerazumljiv. Kot je poudarila tožeča stranka, je Komisija podala stališče, v katerem je podrobno odgovorila na zadevni tožbeni razlog.
- 49 Treba je torej ugotoviti, da predlog navaja predmet spora in vsebuje kratek povzetek trditev tožeče stranke, ki omogočajo odločanje o samem predlogu.
- 50 Trditev Komisije, da so podani razlogi za nedopustnost, je torej treba zavrniti.
- 51 Zato je glede na zgoraj navedeno in tudi glede na trditve v točkah od 16 do 20 treba upoštevati, da je predlog sam po sebi dopusten.
- 52 Glede vsebinske obravnave tega tožbenega razloga se tožeča stranka opira na sodno prakso Sodišča prve stopnje, v skladu s katero je treba pri ugotavljanju teže kršitve v primerih sporazumov o cenah ugotoviti, ali je sporazum zadevnim podjetjem dejansko omogočil doseči ceno transakcije, ki je višja od tiste, ki bi bila, če

sporazuma ne bi bilo (sodba Sodišča prve stopnje z dne 9. julija 2003 v zadevi Archer Daniels Midland in Archer Daniels Midland Ingredients proti Komisiji, T-224/00, Recueil, str. II-2597, točka 151).

- 53 Po drugi strani se Komisija, prvič, opira na sodno prakso Sodišča prve stopnje, po kateri indikativni opis kršitev, ki se lahko štejejo za zelo resne, v smernicah ne omenja zahteve po vplivu ali učinku na določenem geografskem območju (v tem smislu glej sodbo Sodišča prve stopnje z dne 25. oktobra 2005 v zadevi Groupe Danone proti Komisiji, T-38/02, ZOdl., str. II-4407, točka 150). Drugič, Komisija se glede dejstva, da vpliv sporazuma ni bil upoštevan pri izračunu zneska globe, opira na smernice, v skladu s katerimi mora ta institucija upoštevati vpliv kršitve le, če je merljiv. Komisija trdi, da v tej zadevi ni imela na voljo dejstev, ki bi ji omogočila izmeriti ta vpliv in torej ni bil merljiv.
- 54 Treba pa je ugotoviti, da mora v skladu s smernicami (točka 1 A, prva alineja) „[ocena teže kršitve [...] upoštevati [...] njen konkreten vpliv na trg, kjer se to lahko meri [...]”.
- 55 Ravno tako mora Komisija v skladu s sodno prakso ta vpliv na trg ugotavljati, če se izkaže, da je merljiv (sodba v zadevi Archer Daniels Midland in Archer Daniels Midland Ingredients proti Komisiji, navedena v točki 52 zgoraj, točki 45 in 143, in sodba Sodišča prve stopnje z dne 18. julija 2005 v zadevi Scandinavian Airlines System AB proti Komisiji, T-241/01, ZOdl., str. II-2917, točka 122).
- 56 Vendar je treba ugotoviti, da na tej stopnji sodnik, pristojen za izdajo začasne odredbe, ne more na prvi pogled odločiti, prvič, ali mora zadevno podjetje v upravnem postopku dokazati, da je vpliv merljiv in ga mora torej Komisija upoštevati, in drugič, ali je v tej zadevi vpliv merljiv ali ne.

57 Iz navedenega izhaja, da ta tožbeni razlog ni popolnoma neutemeljen in zasluži, da ga Sodišče prve stopnje poglobljeno preuči v okviru tožbe v glavni zadevi.

– Drugi tožbeni razlog, kršitev načela enakega obravnavanja

58 Tožeča stranka izpodbija merilo za izračun tržnih deležev, ki ga je Komisija uporabila za določitev zneska globe.

59 Tožeča stranka trdi, da za določitev zneska globe za sodelovanje pri kršitvi, ki je bilo večkrat prekinjeno, merilo ne bi smel biti tržni delež v zadnjem letu kršitve. To bi pravzaprav morala biti povprečna vrednost, ki bi upoštevala vse spremembe tržnih deležev v letih sodelovanja pri omejevalnem sporazumu, kakor tudi ugotovljene prekinitve sodelovanja pri kršitvi.

60 V tej zadevi tožeča stranka meni, da bi se morala pri določitvi osnovnega zneska globe glede na težo kršitve Komisija ob upoštevanju prekinitve v letih 1999–2000 opreti na povprečni tržni delež tožeče stranke v obdobju 1997–2001, in ne samo v poslovnem letu 2001. Ker je bilo najlažje uporabiti enak način izračunavanja za tožečo stranko in za druge udeležence pri omejevalnem sporazumu, pri katerih pri sodelovanju ni bilo prekinitve, naj bi bila Odločba neveljavna zaradi neenakega obravnavanja in zaradi nelogične utemeljitve za zadevno stranko.

61 Glede na to, da so razlogi za nedopustnost, ki jih navaja Komisija glede tega tožbenega razloga, enaki kot tisti pri prvem tožbenem razlogu, jih je treba zavrnil iz razlogov, navedenih v točkah od 47 do 50 zgoraj.

- 62 Poleg tega je treba v zvezi z utemeljenostjo tega tožbenega razloga ugotoviti, da Komisija v svojih stališčih glede predloga za začasno odredbo te trditve ne izpodbija. Komisija načenja to vprašanje šele v stališču z dne 29. marca 2006. V tem stališču samo ugotavlja, da tožeča stranka ni podala dokaza, da je bil njen povprečni tržni delež v letih, ko je prišlo do kršitve, bistveno manjši od njenega tržnega deleža leta 2001.
- 63 Iz tega torej izhaja, da se Komisija ni opredelila glede vprašanja, ali Odločba krši načelo enakosti obravnavanja, ker je mnenja, da je primerno uporabiti enak način izračuna za tožečo stranko in za druge udeležence pri omejevalnem sporazumu, pri katerih pri sodelovanju ni bilo prekinitev.
- 64 Poleg tega je treba ugotoviti, da je zaradi preglednosti in za povečanje pravne varnosti zadevnih podjetij Komisija objavila smernice, v katerih je opredelila način izračunavanja, ki ga uporablja za vsak posamezni primer. V zvezi s tem je Sodišče zavzelo stališče, da se je Komisija s tem, ko je sprejela ta pravila ravnanja, in z naznanitvijo ob njihovi objavi, da jih bo odslej uporabljala za take primere, omejila pri izvrševanju diskrecijske pravice, zaradi česar ne more odstopiti od teh pravil, saj bi ji v nasprotnem primeru grozile sankcije zaradi kršitve splošnih pravnih načel, kot sta načelo enakega obravnavanja in načelo varstva zaupanja v pravo. Poleg tega smernice, čeprav niso pravna podlaga za Odločbo, na splošno in abstraktno opredeljujejo metodologijo, ki jo je Komisija sprejela za določanje zneskov glob v Odločbi, in s tem zagotavljajo pravno varnost podjetij (sodba Sodišča z dne 28. junija 2005 v združenih zadevah Dansk Rørindustri in drugi proti Komisiji, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P do C-208/02 P in C-213/02 P, ZOdl., str. I-5425, točki 211 in 213).

- 65 V zvezi s tem točka 1 A smernic predvideva, da je treba upoštevati dejansko ekonomsko sposobnost kršiteljev, da drugim gospodarskim subjektom, zlasti potrošnikom povzročijo znatno škodo, in določiti znesek globe tako, da bo delovala dovolj odvračilno.
- 66 V teh okoliščinah torej sodnik, pristojen za izdajo začasne odredbe, ne more izključiti trditve tožeče stranke, da se dejanska ekonomska sposobnost povzročiti škodo lahko natančneje oceni ob navedbi povprečnega tržnega deleža zadevnega podjetja v obdobju kršitve, ob upoštevanju eventualnih prekinitev, kot pa ob izključnem upoštevanju tržnega deleža, ki ga je imelo to podjetje v zadnjem letu kršitve.
- 67 Iz zgoraj navedenega torej izhaja, da ta tožbeni razlog ni popolnoma neutemeljen.
- 68 Na podlagi zgoraj navedenih preudarkov lahko torej sklenemo, da je vsaj del tožbenih razlogov, ki jih je navedla tožeča stranka, na prvi pogled upoštevnen in vsekakor ni v celoti neutemeljen. V teh razmerah je treba priznati, da je v obravnavanem primeru *fumus boni juris* podan (glej v tem smislu sklep FNSEA in drugi proti Komisiji, naveden v točki 15 zgoraj, točka 55).

Nujnost

Trditve strank

- 69 Tožeča stranka meni, da je pogoj nujnosti v obravnavanem primeru izpolnjen.

- 70 Tožeča stranka uvodoma navaja, da ni v lasti velike skupine, ampak dveh fizičnih oseb, Marine D'Ottavi in Paola Baianija (v nadaljevanju: zakonca Baiani), in da ni veliko podjetje, saj je njen kapital le 1,1 milijona eurov, promet leta 2004 pa je znašal le približno 20 milijonov eurov.
- 71 Prvič, tožeča stranka trdi, da je zaprosila za bančno garancijo pri dveh bankah, in sicer pri UniCredit Banca d'Impresa SpA in Sanpaolo IMI SpA, ki pa sta ji jo odklonili.
- 72 Razlog za to odklonitev je mogoče brez težav najti v dejstvu, da je po eni strani znesek globe enak skoraj dvakratnemu kapitalu tožeče stranke, že sama vknjižba globe v breme računov družbe bi povzročila njeno likvidacijo, in po drugi strani, da sta bili zadevni banki seznanjeni z dejstvom, da tožeča stranka že nekaj let preživlja težavno obdobje, in to zaradi neto zmanjšanja njenega tržnega deleža za 33 % v samo dveh poslovnih letih (z 12,15 % leta 2002 na 8,1 % leta 2004). Te težave so razlog za negativne rezultate zadnjih treh poslovnih let, in sicer izguba v višini 361.642 eurov leta 2004, v višini 93.030 eurov leta 2003 in v višini 66.709 eurov leta 2002.
- 73 Drugič, tožeča stranka navaja, da sta zakonca Baiani kot delničarja tožeče stranke pri istih bankah ločeno zaprosila za podobno garancijo. Banki sta še enkrat odklonili odobritev garancije.
- 74 In, končno, tretjič, tožeča stranka trdi, da bi ji takojšnja izterjava globe povzročila hudo in nepopravljivo škodo. Ta izterjava bi namreč povzročila njeno popolno izginotje s trga.

- 75 Po drugi strani Komisija poudarja, da se v skladu z ustaljeno sodno prakso predlog za odložitev izvršitve obveznosti, da se zagotovi bančna garancija, kot pogoj za to, da se z Odločbo naložene globe ne izterja takoj, lahko sprejme le v izrednih okoliščinah. Tako po mnenju Komisije lahko načeloma velja, da izredne okoliščine obstajajo, če stranka, ki predlaga oprostitev obveznosti, da zagotovi bančno garancijo, poda dokaz, prvič, da objektivno ne more zagotoviti te garancije in, drugič, da bi zagotovitev garancije ogrozila njen obstoj.
- 76 Kar zadeva drugi pogoj, naj tožeča stranka ne bi navedla ne utemeljitev ne dokazov.
- 77 Kar zadeva prvi pogoj, Komisija meni, da tožeča stranka ni ne utemeljila ne dokazala, da bi ji bilo objektivno nemogoče zagotoviti to garancijo.
- 78 Prvič, kar zadeva dopise obeh bank, naj tožeča stranka predvsem ne bi pojasnila, zakaj se je obrnila samo na dve banki. Nadalje naj ne bi navedla, ali je stalni komitent teh dveh bank. Poleg tega naj ne bi ponudila ustreznih jamstev. Končno naj ne bi predložila dokumentov, iz katerih je razvidno njeno ekonomsko in finančno stanje.
- 79 Drugič, enaki preudarki bi lahko veljali za dopise, ki se nanašajo na dva delničarja tožeče stranke. Še zlasti ni jasno, ali sta stalna komitenta teh dveh bank ali ne, ravno tako nista predložila nobenega dokumenta, s katerim bi prikazala svoje ekonomsko in finančno stanje.

- 80 Tretjič, Komisija trdi, da tožeča stranka ni predložila nobenega dokaza v podporo svoji trditvi, da je globa enaka dvakratni vrednosti kapitala držbe. Komisija trdi, da izgube tožeče stranke glede na njen promet niso visoke, zlasti ne za leti 2002 in 2003.
- 81 Četrtrič, tožeča stranka naj ne bi predložila nobenega dokaza v podporo trditvi, da bi knjiženje globe v breme računov družbe povzročilo njeno likvidacijo.
- 82 Končno, petič, Komisija navaja, da je bila tožeča stranka do decembra 2005 del nizozemske multinacionalne skupine, ki je svoj delež v višini 80 % kapitala tožeče stranke prodala zakoncema Baiani takoj po vročitvi Odločbe.
- 83 V svojih stališčih z dne 3. marca 2006 tožeča stranka spodbija trditve Komisije.
- 84 Prvič, tožeča stranka trdi, da je v skladu s sodno prakso Sodišča prve stopnje dejstvo, da sta dve kreditni ustanovi odklonili odobritev bančne garancije, zadosten dokaz, da te garancije ni mogoče dobiti. Poleg tega je predložila izpiske iz računov pri obeh zaprošenih bankah, iz katerih je razvidno, da ima tožeča stranka od leta 1991 odprt račun pri Sanpaolo IMI in od leta 1995 pri UniCredit Banca d'Impresa, zaradi česar bi morala tožeča stranka veljati za stalnega komitenta teh dveh bank.
- 85 Drugič, tožeča stranka pojasni, da sta obe banki zelo dobro poznali ekonomsko in finančno stanje tožeče stranke in da sta ji zaradi poslabšanja njenega položaja že ukinili svoje kreditne linije.

- 86 Tretjič, tožeča stranka je predložila dokumente, ob pojasnilu, da na dan vložitve predloga še niso bili na voljo, to je računovodske izkaze na dan 31. decembra 2005 (v nadaljevanju: računovodski izkazi 2005), poročilo zakonitega revizorja z dne 10. januarja 2006 in zapisnik redne skupščine delničarjev z dne 20. februarja 2006.
- 87 Iz računovodskih izkazov za leto 2005 je razvidno, da negativni saldo 962.870 eurov upošteva sredstva rezervacij za kritje tveganja plačila globe do višine 1.000.000 eurov. Vendar pa ne glede na to, da bi bil saldo brez upoštevanja teh rezervacij pozitiven v višini 37.130 eurov, tožeča stranka želi poudariti, da je za doseganje tega rezultata morala prodati tovarno v Cerratini (Italija), tako da je vrednost njenih nepremičnin zdaj samo še 563.874 eurov, kar je manj, kolikor znaša globa. Prav tako so terjatve tožeče stranke, ki znašajo 4.534.558 eurov, nižje od njenih obveznosti, ki znašajo 11.569.438 eurov. Končno, promet tožeče stranke naj bi z 20.568.101 eurov leta 2004 leta 2005 upadel na 14.674.014 eurov.
- 88 Glede učinka knjiženja globe v breme računov družbe, slednja navaja, da člen 2447 in četrta alineja člena 2484 italijanskega civilnega zakonika določata, da knjiženje v računovodske izkaze pasivne postavke v višini dvojnega zneska kapitala, kakršen je globa v obravnavanem primeru, ta kapital zmanjša na nič. Posledica zmanjšanja družbenega kapitala pod najnižjo zakonsko raven, če ni dokapitalizacije, je obvezen sklic generalne skupščine za posvetovanje o likvidaciji družbe in s tem napoveduje začetek stečajnega postopka.
- 89 Glede odnosov delničarjev tožeče stranke z bankama, ki sta zavrnila odobritev bančne garancije, tožeča stranka trdi, da imata račune pri UniCredit Banca d'Impresa že vsaj od leta 1999 in da bi zato morala veljati za stalna komitenta.

- 90 V zvezi z izstopom nizozemske skupine iz kapitala tožeče stranke, ki je bila njena odvisna družba do decembra 2005, tožeča stranka pojasni, da je nizozemska družba Nicotiana Holding BV od zakoncev Baiani odkupila njun delež v tožeči stranki leta 2002. Po vročitvi Odločbe sta se zakonca Baiani odločila odkupiti ta delež po isti ceni, po kateri sta ga prodala tri leta pred tem, ker sta ocenila, da je velika verjetnost, da pride do spora z Nicotiana Holding, ki je bil zanju zelo pomemben trgovinski partner.
- 91 Komisija v stališču z dne 29. marca 2006 najprej postavlja pod vprašaj vrednost tovarne v Cerratini, kot je navedena v računovodskih izkazih za leto 2005. Nadalje opozarja, da je tožeča stranka, kljub obveznosti plačila globe, raje plačala druge obveznosti, čeprav še niso zapadle. Končno Komisija poudarja, da tožeča stranka ni nikoli predlagala obročnega plačevanja globe.
- 92 Poleg tega Komisija glede okoliščine, da sta zakonca Baiani odkupila delnice, ugotavlja, da, prvič, tožeča stranka ni predložila pogodbe za nakup delnic, ki je bila podpisana leta 2002. Nadalje, pri pravni reviziji pred podpisom pogodbe naj bi kupca obvestila o tem, da obstaja tveganje, da bo izrečena globa. Končno ni navedla, niti zakaj je bilo treba odkup izvesti takoj po vročitvi Odločbe niti zakaj naj bi bil eventualeen spor z Nicotiana Holding tako tvegan, kot to ocenjuje tožeča stranka.
- 93 Po obravnavi je na zahtevo predsednika Sodišča prve stopnje tožeča stranka predložila, prvič, pogodbo o prodaji delnic iz leta 2002, s katero sta zakonca Baiani prenesla svoj delež v kapitalu tožeče stranke na Nicotiana Holding, in drugič, nekatere dodatne podatke, ki omogočajo presojo o ekonomskem in finančnem stanju delničarjev tožeče stranke.

- 94 Tožeča stranka trdi, da je iz teh dokumentov očitno, da je finančno stanje njenih delničarjev tako, da ne moreta plačati celotne globe niti zagotoviti bančne garancije, ki jo zahteva Komisija.
- 95 Komisija pa ocenjuje, prvič, da dokumenti, ki jih je predložila tožeča stranka, ne zadostujejo za ugotovitev finančnega stanja njenih delničarjev in, drugič, da bi na vsak način to stanje, kakršno se kaže iz teh dokumentov, lahko zakoncema Baiani vsaj omogočilo, da izboljšata svoj predlog za delno plačilo.
- 96 Komisija ugotavlja, da tožeča stranka ni dokazala, da objektivno ni mogla zagotoviti bančne garancije ali da bi ta ogrozila njen obstoj.

Mnenje sodnika, pristojnega za izdajo začasne odredbe

- 97 V skladu ustaljeno sodno prakso se predlog za odložitev izvršitve obveznosti, da se zagotovi bančna garancija, kot pogoj za to, da se z Odločbo naložene globe ne izterja takoj, lahko sprejme le v izrednih okoliščinah (sklep predsednika Sodišča z dne 6. maja 1982 v zadevi AEG proti Komisiji, 107/82 R, Recueil, str. 1549, točka 6). Možnost, da se zahteva zagotovitev finančne garancije, je namreč v okviru postopka za izdajo začasne odredbe izrecno predvidena v Poslovniku Sodišča in Poslovniku Sodišča prve stopnje ter je v skladu s splošnim in razumnim delovanjem Komisije (sklep predsednika Sodišča prve stopnje z dne 5. avgusta 2003 v zadevi IRO proti Komisiji, T-79/03 R, Recueil, str. II-3027, točka 25, in sklep predsednika Sodišča prve stopnje v zadevi FNSEA in drugi proti Komisiji, naveden v točki 15 zgoraj, točka 77).

98 Načeloma so lahko izredne okoliščine podane, če stranka, ki predlaga oprostitev obveznosti, da zagotovi bančno garancijo, poda dokaz, da objektivno ne more zagotoviti te garancije (FNSEA in drugi proti Komisiji, navedeno v točki 15 zgoraj, točka 78) ali da bi zagotovitev garancije ogrozila njen obstoj (sklep v zadevi IRO proti Komisiji, naveden v točki 97 zgoraj, točka 26).

99 V obravnavanem primeru tožeča stranka ne trdi, da bi zagotovitev bančne garancije ogrozila njen obstoj. Trdi pa, da objektivno te garancije ne more zagotoviti.

100 V teh okoliščinah je treba torej preizkusiti, ali je tožeča stranka v pravno zadostni meri izkazala, da objektivno ne more zagotoviti bančne garancije.

101 Prva trditev tožeče stranke je, da ji nobena kreditna ustanova ni bila pripravljena dati garancije za obveznost do Komisije, saj ji finančno stanje ne omogoča zagotoviti plačila.

102 Glede trditve Komisije o odnosu med tožečo stranko in zaprošenima kreditnima ustanovama je treba, prvič, najprej ugotoviti, da, kot upravičeno trdi tožeča stranka, je treba upoštevnost odklonilnih dopisov za odobritev garancije ovrednotiti v luči objektivnega ekonomskega stanja tožeče stranke (v tem smislu glej sklep predsednika Sodišča prve stopnje z dne 28. junija 2000 v zadevi Cho Yang Shipping proti Komisiji, T-191/98 R II, Recueil, str. II-2551, točka 43). Posledično ni mogoče izključiti upoštevnosti teh dopisov samo zato, ker jih je malo.

- 103 Zato torej trditev Komisije, da naj bi predložitev samo dveh zavrnitvenih dopisov ne zadostovala za ugotovitev, da tožeča stranka ni mogla zagotoviti bančne garancije, ne more biti sprejeta.
- 104 Drugič, Komisija trdi, da tožena stranka po eni strani ni jasno dokazala, da je stalni komitent obeh zaprošenih bank, in po drugi strani ni predložila dokumentov, ki bi ponazarjali njeno ekonomsko in finančno stanje.
- 105 Treba pa je po eni strani ugotoviti, da je tožeča stranka predložila izpiske iz tekočih računov pri obeh zadevnih bankah, in to za več let. Zato je treba ugotoviti, da je bila tožeča stranka stalni komitent bank, pri katerih je zaprosila za bančno garancijo.
- 106 Po drugi strani je tožeča stranka predložila letne finančne izkaze za leto 2005, potem ko jih je potrdil revizor.
- 107 V obravnavani zadevi je treba najprej ugotoviti, da računovodski izkazi 2005 prikazujejo negativen saldo 962.870 eurov ki, čeprav vključuje rezervacijo 1.000.000 eurov, upošteva le polovico zneska globe, ki je dejansko naložena tožeči stranki. Nadalje, pozitiven trend poslovnega uspeha tožeče stranke glede na prejšnje leto je treba ocenjevati s stališča, da je vsaj delno rezultat prodaje nepremičnine, in ne povečanja prometa, in da ta rezultat nikakor ne omogoča pokritja celotnega zneska globe. Vrednost nepremičnin tožeče stranke je le 563.874 eurov, kar je manj kot celoten znesek globe. Nazadnje pa je zadolženost tožeče stranke še vedno zelo velika, pri čemer je njen promet glede na leto 2004 upadel.

- 108 V obravnavanem primeru je tožeča stranka z dopisoma z dne 28. decembra 2005 in 9. januarja 2006 s prav temi besedami zaprosila za bančno garancijo UniCredit Banca d'Impresa in Sanpaolo IMI. Ugotoviti je treba, da se zavrnitev prve banke izrecno opira na negativno oceno ekonomskega in finančnega stanja tožeče stranke. Pri drugi banki, ki sicer teh razmer ne navaja izrecno, pa noben element v spisu ne poraja dvoma, da so te prav tako razlog za zavrnitev.
- 109 Glede na zgoraj navedeno je treba ugotoviti, da sta banki tožeči stranki odklonili odobritev garancije, ki jo je zahtevala Komisija, na podlagi ocene njenega ekonomskega in finančnega položaja.
- 110 Ugotoviti je torej treba, da je tožeča stranka v pravno zadostni meri izkazala, da sama ni mogla pridobiti bančne garancije, ki jo je zahtevala Komisija.
- 111 Vendar pa je treba, da se ugotovi sposobnost tožeče stranke, da zagotovi zadevno garancijo, v skladu z ustaljeno sodno prakso prav tako upoštevati skupino podjetij, od katerih je posredno ali neposredno odvisna, in to zlasti glede možnosti dajanja jamstev, ki bi jih lahko zahtevale banke. Taka zahteva se opira na javni interes, povezan z izvrševanjem odločb Komisije in varovanjem finančnih interesov Skupnosti ter na korist, ki bi jo od morebitnega nekonkurenčnega ravnanja posamezne družbe lahko imeli njeni delničarji. Tako upoštevanje stanja skupine, ki ji pripada, nikakor ne izhaja iz tega, da se globlo ali odgovornost za kršitev nalaga tretjim (glej sklep predsednika Sodišča prve stopnje z dne 21. julija 1999 v zadevi DSR-Senator Lines proti Komisiji, T-191/98 R, Recueil, str. II-2531, točka 64 in navedena sodna praksa).

- 112 Ni sporno, da sta bila ob času, ko je tožeča stranka začela postopek za zagotovitev garancije, edina delničarja tožeče stranke zakonca Baiani, ki sta bila skupaj lastnika vseh delnic tožeče stranke. Zakonca Baiani sta tudi zdaj edina delničarja tožeče stranke. Slednja pa trdi, da zanjo nista mogla zagotoviti bančne garancije.
- 113 Uvodoma je treba ugotoviti, da dejstvo, da je Nicotiana Holding prenesel svoj delež takoj po vročitvi Odločbe, v obravnavanem primeru ni odločujoče.
- 114 Ker namreč ta družba ni več delničar tožeče stranke, se od nje ne bi moglo zahtevati nobene pomoči, njena obveznost plačila globe, naložene tožeči stranki, pa bi bila utemeljena le, če bi bila soodgovorna za kršitev (v tem smislu glej sodbo Sodišča z dne 16. novembra 2000 v zadevi Cascades proti Komisiji, C-279/98 P, Recueil, str. I-9693, točka 78).
- 115 V zvezi s tem je torej treba ugotoviti, najprej, da je Nicotiana Holding pridobil delež v kapitalu tožeče stranke avgusta 2002, ko je, kot je ugotovila Komisija, tožeča stranka prenehala sodelovati pri omejevalnem sporazumu.
- 116 Nadalje, Komisija je izračunala mejo 10 %, predvideno v členu 32(2) Uredbe Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe (UL L 1, str. 1), na podlagi prometa enega samega poslovnega leta tožeče stranke, in ne na podlagi prometa skupine Nicotiana Holding.
- 117 Končno, Odločba ni naslovljena na Nicotiana Holding.

- 118 Glede na zgoraj navedeno je treba ugotoviti, ali je ekonomsko in finančno stanje sedanjih delničarjev tožeče stranke takšno, da objektivno ne moreta zagotoviti bančne garancije v njeno korist.
- 119 V zvezi s tem je treba ugotoviti, prvič, da je tožeča stranka predložila dopisa z dne 28. decembra 2005 in 9. januarja 2006, s katerima sta njena delničarja zaprosila za bančno garancijo za plačilo globe pri banki UniCredit Banca d'Impresa in Sanpaolo IMI. Iz teh dopisov je jasno razvidno, da sta bila delničarja pripravljena ponuditi zadevnima bankama osebno ali stvarno jamstvo na premoženje v njuni lasti.
- 120 Nadalje, tožeča stranka je predložila bančne izpiske obeh delničarjev, ki dokazujejo, da sta bila komitenta UniCredit Private Banking SpA vsaj od septembra 2005.
- 121 Končno je tožeča stranka predložila bančne izpiske njenih delničarjev za leto 2004, iz katerih je razvidno, da premoženje zakoncev Baiani ne zadostuje za plačilo celotne globe.
- 122 Na podlagi teh dejstev je treba priznati, da je tožeča stranka predložila zadosten dokaz o tem, da njena delničarja objektivno ne moreta zagotoviti bančne garancije, ki jo zahteva Komisija.
- 123 Drugič, glede trditve tožeče stranke, da bi utrpela hudo in nepopravljivo škodo, če se je ne oprosti obveznosti, da zagotovi bančno garancijo kot pogoj za to, da se globe ne izterja takoj, je treba najprej ugotoviti, da je celoten znesek globe višji od kapitala tožeče stranke, ki znaša 1,1 milijona eura, kot je razvidno iz računovodskih izkazov za leto 2005 in česar Komisija ne izpodbija. Nadalje, italijanski civilni zakonik

predvideva, da razen v primeru dokapitalizacije zmanjšanje družbenega kapitala pod zakonski minimum povzroči razpustitev družbe in njeno likvidacijo. Končno, iz zgoraj navedenega izhaja, da sedanja delničarja tožeče stranke ne moreta zagotoviti bančne garancije za celotni znesek globe in tudi ne moreta prispevati v kapital družbe v zadostni meri, da bi se izognila njeni likvidaciji.

- ¹²⁴ Iz zgornjega izhaja, da je tožeča stranka v pravno zadostni meri izkazala obstoj izjemnih okoliščin, saj bi utrpela hudo in nepopravljivo škodo, če bi morala dejansko zagotoviti zahtevano bančno garancijo.

Tehtanje interesov

Trditve strank

- ¹²⁵ Tožeča stranka trdi, da se tehtnica interesov v tem primeru nagiba v dobro odložitve izvršitve odločbe.
- ¹²⁶ V zvezi s tem tožeča stranka poudarja, da bi bilo njeno prenehanje poslovanja na trgu, še preden bi Sodišče prve stopnje lahko odločilo o glavnem zahtevku v okviru spora, izredno škodljivo tako za konkurenčno strukturo italijanskega trga s surovim tobakom kot za gospodarstvo Skupnosti na splošno. Dejansko bi izvršba Odločbe, ki zahteva takojšnjo izterjavo globe, povzročila prenehanje poslovanja tožeče stranke in bi privedla do pomembnega zmanjšanja izvoza italijanskega tobaka v številne države Vzhodne Evrope, Bližnjega Vzhoda in Južne Amerike.

127 Poleg tega finančni interesi Komisije ne bi bili bolje varovani z izvršitvijo Odločbe, ki bi zaradi takojšnje likvidacije tožeče stranke zelo otežila ali celo onemogočila izterjavo globe v celoti, saj bi morala Komisija to terjatev prijaviti v stečajnem postopku, v katerem pa nima privilegiranega položaja.

128 Nasprotno pa bi tožeča stranka, če bi bila oproščena obveznosti predložiti bančno garancijo, vsaj začasno lahko še naprej poslovala. Po mnenju tožeče stranke bi ugoditev temu predlogu za začasno odredbo pomenila, da celotne globe ni treba plačati toliko časa, dokler Sodišče prve stopnje ne odloči o glavnem zahtevku v okviru spora. Sklep, ki bi ugodil predlogu, bi lahko bil pravni temelj, ki bi pooblašchal edinega poslovodjo tožeče stranke, da po preudarni oceni in s soglasjem kolegija revizorjev oblikuje rezervacijo v znesku, manjšem, kot je globa, kar bi lahko tožeči stranki omogočilo ohraniti dejavnost podjetja, dokler Sodišče prve stopnje ne odloči o glavnem zahtevku v okviru spora.

129 Po drugi strani pa Komisija meni, da je njen interes v tej zadevi večji, zlasti če se po eni strani upošteva njen finančni interes za izterjavo globe in po drugi strani javni interes, ki je v tem, da se ohrani učinkovitost pravil Skupnosti na področju konkurence in da se globe plačujejo, zato da se ohrani njihov odvračilni učinek.

130 Zlasti glede finančnega interesa Komisija meni, da obstaja nevarnost, da na dan, ko bi bila tožba v glavni stvari eventualno zavrnjena, sredstva ne bi več zadostovala za plačilo globe, oziroma da tega tveganja ni mogoče popolnoma spregledati. Torej bi bila izterjava, četudi delna, globe po končanem postopku v glavni stvari še bolj oddaljena možnost kot izterjava tega zneska s takojšnjo izvršbo Odločbe.

- 131 Poleg tega Komisija trdi, da se interesi, ki jih je navedla tožeča stranka v podporo svojega predloga, izkažejo za neutemeljene oziroma v vsakem primeru za manj pomembne kot zgoraj navedeni interesi Komisije.
- 132 Prvič, kar zadeva trditve tožeče stranke, da bi prenehanje njene dejavnosti vplivalo na konkurenčno strukturo trga surovega tobaka v Italiji, Komisija meni, da namen konkurence ni zaščita podjetij, ki se niso sposobna obdržati na trgu, in da zato prenehanje dejavnosti enega subjekta na trgu ni samo po sebi v nasprotju z interesom konkurenčnosti.
- 133 Drugič, kar zadeva trditve tožeče stranke, da bi prenehanje njene dejavnosti privedlo do pomembnega zmanjšanja izvoza italijanskega tobaka v številne države Vzhodne Evrope, Bližnjega Vzhoda in Južne Amerike, Komisija meni, da interesi tretjih držav ne bi smeli prevladati nad finančnimi interesi Skupnosti oziroma, bolj splošno, nad javnim interesom, ki je v tem, da se ohrani učinkovitost pravil Skupnosti o konkurenci.
- 134 Tretjič, kar zadeva trditve tožeče stranke, da bi italijanski trg surovega tobaka utrpel resno škodo zaradi prenehanja njenega poslovanja, Komisija meni, da to trditev zanika tako narava zadevne dejavnosti, ki naj bi bila dostopna tretjim, kot dejstvo, da morebitna likvidacija tožeče stranke zaradi stečaja ne bi nujno pomenila tudi izgube neopredmetenih sredstev. Dejansko bi morale instance, zadolžene za likvidacijo ali za stečajni postopek, skrbeti za to, da se podjetje tožeče stranke ohrani s pomočjo sredstev, ki so na voljo po italijanskem pravu.

Mnenje sodnika, pristojnega za izdajo začasne odredbe

135 Pretehtati je treba, na eni strani, interes tožeče stranke, ki ne more zagotoviti bančne garancije, da ne bi prišlo do takojšnje izterjave globe, in, po drugi strani, finančni interes Skupnosti, da izterja ta znesek ter, bolj splošno, javni interes, ki je v tem, da se ohrani učinkovitost pravil Skupnosti in odvratilni učinek glob, ki jih naloži Komisija (v tem smislu glej sklep predsednika Sodišča z dne 13. junija 1989 v zadevi Publishers Association proti Komisiji, 56/89 R, Recueil, str. 1693, točka 35, in sklep FNSEA in ostali proti Komisiji, naveden v točki 15 zgoraj, točka 119).

136 Glede finančnih interesov Skupnosti je treba poudariti, da, kot je bilo že ugotovljeno, premoženje tožeče stranke ne zadostuje niti za plačilo celotne globe niti za zagotovitev zahtevane bančne garancije. Zelo verjetno je torej, da Komisija, če bi od tožeče stranke izterjala globo, ne bi dobila zneska v višini izrečene globe. Poleg tega je jasno, da v primeru stečaja tožeče stranke Komisija s svojimi terjatvami ne bi bila privilegirani upnik. V takih okoliščinah se izkaže, da finančni interesi Komisije ne bi bili bolje varovani, če bi se postopek izvršbe začel takoj, kot če bi se tožeči stranki dovolilo, da nadaljuje svojo dejavnost in ustvarja dobiček, ki bi se lahko uporabil za plačilo globe.

137 V zvezi z učinkom prenehanja dejavnosti tožeče stranke na konkurenčno strukturo trga surovega tobaka, četudi namen konkurence ni zaščita podjetij, ki se niso sposobna obdržati na trgu, je vendarle namen začasnih ukrepov, da se prepreči, da bi bila stranki, ki jih je predlagala, povzročena nepopravljiva in huda škoda v pričakovanju odločitve o glavni stvari (sklep predsednika Sodišča z dne 18. oktobra 1991 v zadevi Abertal in ostali proti Komisiji, C-213/91 R, Recueil, str. I-5109, točka 18, in sklep predsednika Sodišča prve stopnje z dne 4. aprila 2002

v zadevi Technische Glaswerke Ilmenau proti Komisiji, T-198/01 R, Recueil, str. II-2153, točka 96).

¹³⁸ Nadalje je treba ugotoviti, da je Komisija v stališču z dne 29. marca 2006, zlasti pa med razpravo pokazala, da je vsaj načeloma, glede na to, da ni mogoče zagotoviti bančne garancije, pripravljena sprejeti drugačen način plačila namesto takojšnje izterjave.

¹³⁹ Tožeča stranka je v dopisu z dne 8. maja 2006 predstavila prvi predlog obročnega plačevanja, ki pa ga je Komisija zavrnila.

¹⁴⁰ Na obravnavi sta se stranki zavezali, da bosta preučili možnost dogovora o obročnem plačevanju globe. V zvezi s tem je tožeča stranka, ob upoštevanju že predvidenih rezervacij v računovodskih izkazih za leti 2003 in 2005 v višini 25.000 eurov in milijon eurov izjavila, da bi bilo mogoče višje plačilo od tistega, ki ga je predlagala v dopisu z dne 8. maja 2006.

¹⁴¹ V dopisu z dne 26. maja 2006 je tožeča stranka torej še enkrat predlagala toženi stranki obročno plačevanje globe. Komisiji je predlagala takšne pogoje:

- najkasneje do 30. junija 2006 bo zagotovila bančno garancijo na prvi poziv za znesek 400.000 eurov, za plačilo glavnice in obresti globe;

- prvo delno plačilo v višini 200.000 eurov bo izvedeno 1. julija 2006;
- nadaljnja četrletna plačila v višini po najmanj 100.000 eurov bodo izvedena od 1. julija 2006 naprej, dokler ne bo izrečena sodba v glavni stvari;
- takoj ko bo na voljo, bo Komisiji nakazan pričakovani znesek od prodaje tretjim strojev, ki se nahajajo v obratu v Cerradini, ki je ocenjen na približno 330.000 eurov.

¹⁴² Komisija je na podlagi ocene ekonomske in finančne sposobnosti tožeče stranke predlog tožeče stranke zavrnila.

¹⁴³ Ugotoviti je treba, po eni strani, da bi bili interesi Komisije prav tako varovani, če bi se tožeča stranka obvezala zagotoviti bančno garancijo za precejšnji del globe.

¹⁴⁴ V zvezi z javnim interesom, ki je v tem, da se ohrani učinkovitost pravil Skupnosti o konkurenci in odvrčilni učinek glob, ki jih izreče Komisija, je treba ugotoviti, da Komisija ni dokazala, da bi odobritev delnega odloga, kakršnega je predlagala tožeča stranka, v tej zadevi škodilo temu interesu.

145 Vendar pa Komisija v svojem dopisu z dne 6. junija 2006 upravičeno ugotavlja, da bi tožeči stranki razpoložljiva sredstva zakoncev Baiani, čeprav ne zadostujejo za plačilo celotne globe, zadostovala vsaj za plačilo višjih obrokov, kot jih predlaga. Po drugi strani, ker negativno ekonomsko in finančno stanje tožeče stranke vendarle kaže trend izboljšanja, je mogoče predvidevati, da bo slednja v naslednjih mesecih sposobna ustvariti dobiček in da ji bo ta dobiček, za katerega sicer ni mogoče trditi, da bo zadostoval za plačilo celotne globe, omogočil plačilo vsaj dela globe.

146 Glede na zgoraj navedeno, zlasti na zadnji predlog tožeče stranke in dejstvo, da Komisija ni predlagala obročnega plačevanja, ki bi bilo po njenem mnenju sprejemljivo, je treba tožeči strani odobriti zaproseno oprostitev pod temi pogoji:

— v roku dveh tednov od vročitve tega sklepa:

— zagotovi bančno garancijo v višini 400.000 eurov;

— Komisiji plača znesek v višini 200.000 eurov;

— v roku treh mesecev od vročitve tega sklepa Komisiji plača znesek v višini 330.000 eurov;

- od 1. januarja 2007 Komisiji vsako četrtoletje plača zapadla plačila v višini 100.000 eurov, dokler ni izpolnjen prvi od teh dveh pogojev:
- plačilo preostalega zneska dolgovane globe, skupaj z obrestmi, ki jih je Komisija navedla v dopisu z dne 9. novembra 2005 o vročitvi Odločbe;
- izrek sodbe v glavni zadevi.

¹⁴⁷ Pri tem je treba poudariti, da ima sodnik, pristojen za izdajo začasne odredbe, v skladu s členom 108 Poslovnika Sodišča prve stopnje pravico, da zaradi spremenjenih okoliščin sklep kadarkoli spremeni ali razveljavi (sklep Technische Glaswerke Ilmenau proti Komisiji, naveden v točki 137 zgoraj, točka 123, potrjen v pritožbenem postopku s sklepom predsednika Sodišča z dne 18. oktobra 2002 v zadevi Komisija proti Technische Glaswerke Ilmenau, C-232/02 P(R), Recueil, str. I-8977). Iz te sodne prakse izhaja, da so po mnenju sodnika, pristojnega za izdajo začasne odredbe, „spremenjene okoliščine“ zlasti dejanske okoliščine, ki bi lahko spremenile presojo merila nujnosti v obravnavni zadevi. Poleg tega je Sodišče mnenja, da ta možnost izraža v bistvu začasno naravo ukrepov sodnika, pristojnega za izdajo začasne odredbe (sklep Sodišča z dne 14. februarja 2002 v zadevi Komisija proti Artegođan, C-440/01 P(R), Recueil, str. I-1489, in sklep v zadevi FNSEA in ostali proti Komisiji, naveden v točki 15 zgoraj, točka 129).

¹⁴⁸ Stranki se bosta morali torej obrniti na Sodišče prve stopnje, če bi prišlo do spremenjenih okoliščin, zaradi katerih bi bilo treba spremeniti ta sklep, zlasti glede na bodoče revidirane računovodske izkaze tožeče stranke.

Iz teh razlogov je

PREDSEDNIK SODIŠČA PRVE STOPNJE

sklenil:

- 1. Obveznost Romana Tabacchi SpA, da v korist Komisije zagotovi bančno garancijo v izogib takojšnje izterjave globe, ki ji je bila naložena s členom 2 Odločbe Komisije z dne 20. oktobra 2005 v zvezi s postopkom uporabe člena 81(1) Pogodbe ES (zadeva COMP/C.38.281/B.2 – Tabac brut – Italija), se odloži pod temi pogoji:**

a) v roku dveh tednov od vročitve tega sklepa mora tožeča stranka:

— zagotoviti bančno garancijo za 400.000 eurov;

— Komisiji plačati 200.000 eurov;

- b) v roku treh mesecev od vročitve tega sklepa mora tožeča stranka Komisiji plačati 330.000 eurov;**
- c) od 1. januarja 2007 mora tožeča stranka Komisiji vsako četrtoletje plačati zapadla plačila v višini 100.000 eurov, dokler ni izpolnjen prvi od teh dveh pogojev:**
- plačilo preostalega zneska dolgovane globe, skupaj z obrestmi, ki jih je Komisija navedla v dopisu z dne 9. novembra 2005 o vročitvi Odločbe, s katero je bila naložena globa;**
 - izrek sodbe v glavni zadevi.**

2. Odločitev o stroških se pridrži.

V Luxembourg, 13. julija 2006.

Sodni tajnik

E. Coulon

Predsednik

B. Vesterdorf